

Salih

– Hasan Topcu · 08 Ağustos 2011

SALIH!

Siz hiç kurşun yediniz mi sırtınızdan?

Ben yedim

Hem de beş kurşun.

Bir sabahçı kahvesinde

Bir bardak çayı yudumlarken

Nerden bilecektim seher yelinin

Son kez ciğerlerime dolduğunu

Oyununu oynuyordu kör talih

Acı acı kuşlar ötüşüyordu;

Salih!

Salih!

Salih!

Birden canlanıverdi Kandıra

Birden uyanıverdi

Hiç böyle pusu kurmamıştı

Hiç böyle oyun oynamamıştı

Koşuyordu köylüler

Pazarcılar koşuyordu

Son nefes çıktığında

Taş kesildi kalabalık

Güzü yaşıyordu tarih

Çoğalıyordu kısık fısıltılarda;

Salih!

Salih!

Salih!

Ebesi Salih olsun demişti

Babası Salih kulları severdi

Manasını yasayan bir yürekti

Büyütemediği kendinde

Umutlarını büyütürdü ışık ışık;

Salih!

Salih!

Salih!

Yollar yapacaktı köyüne
Su getirecekti
İlk harman makinesi onun kapısında görüldü.
İlk patoz... Fabrika kurmalıyım diyordu köye
İnsanım yararlanmalı diyordu
Ömrüne pusu kurmuştu sabah
Bilmiyordu
Saat işliyordu;
Salih!
Salih!
Salih!

Yarım kaldı bardak
Yere düştü sandalye
Yarım kaldı sevdalar
Feryatlar eşlik etti bulutlara
Yağmur yağıyordu
Kan akıyordu
Kanla su karışıp
Yazıyordu toprağa ;
Salih!
Salih!
Salih!

Öfke kudurdu
Hüzün çiçek açtı dal dal
Dağlar ağladı
Gökler ağladı
'Kan gölü görünür aralardan
Hekimler korktu
Hekimler yıkıldı yaralardan'
Vardı dökülen her gözyaşında;
Salih!
Salih!
Salih!

Siz hiç kurşun yediniz mi sırtınızdan?

Ben yedim
Hem de beş kurşun.
Bir sabahçı kahvesinde
Bir bardak çayı yudumlarken
Nerden bilecektim seher yelinin
Son kez ciğerlerime dolduğunu
Oyununu oynuyordu kör talih
Acı acı kuşlar ötüşüyordu;
Salih!
Salih!
Salih!....